

paa, i hvør høj Grad dette fremmer Ekspeditionen. Det paavises, at Smørret, som gik om Tirsdagen fra Esbjerg, kunde være parat til Udlevering i London allerede Torsdag Eftermiddag, medens det ellers først plejede at komme Fredag Morgen, og at ogsaa Flæsket var parat til Udlevering i London Natten mellem Torsdag og Fredag. Desuden gives der her en hel Del Runt om, hvad der burde iagttages med Hensyn til hensigtsmæssig Stuvning og Sortering af Godtet, Arrangement med Jærnbanelokomotiverne i England om Anskaffelse af hensigtsmæssige Vogne, Prefrenninger o. s. v., hvilket altsammen er vel værd at agte paa, og som, hvis det kan gennemføres, vil bringe Befordringen i en saadan Gænge, at den maa siges at være tilfredsstillende. Men medens Flæsketransporten jo for den langt overvejende Del, ja næsten udelukkende gaar til London, er det dermed ikke udelukket, at det kunde være ønskeligt tillige at have en Forbindelse fra Vestjylland, fra Esbjerg til Midtengland, navnlig for Smørrets Skyld. Der gaar allerede nu et af de forenede Dampskibsselskabs Skibe til Grimsby; men hvis man skal kunne danne sig en virkelig begrundet Mening om en saadan Linies Betydning, bør den være betjent af et i alle Maader fuldt tilfredsstillende Skib, altsaa et Skib, der om Sommeren er afkølet paa flydestigende Maade, og som har en passende Størrelse og Fart. Det vil erindres, at i Fællesudvalget sidste Foraar blev der stillet Forslag om at bevilge 60,000 Kr. til Etablering af en saadan Linie. Dette Forslag fandt fra Folketingets Side kun Tilslutning, og det var ikke af Mangel paa Sympati for Tanken, at Forslaget ikke blev gennemført. Vi have nu i Finansudvalget forhandlet med den ærede Minister om at tage denne Sag op til fornøjet Overvejelse; Ministeren har erklæret sig villig til at støtte Tanken og til at føre de fornødne Forhandlinger med de forskellige Dampskibsselskaber for at fremtalde det bedst mulige Tilbud. Der er nogen Meningsforskjel om, hvilken Havn i England man bør vælge. Det vil ses, at Konjulent Faber i høj Grad anbefaler Hull som den i alle Maader fordelagtigste, og ogsaa Fiskeriagenten anbefaler denne Plads som et meget stort Fiskemarked. Derimod ville ærede Medlemmer paa deres Pladser have fundet omdelt en Bjece fra det forenede Dampskibsselskab, som slaar et Slag for Newcastle. Det har imidlertid slet ikke været Genstand for Overvejelse i Udvalget, hvilken Havn paa Englands Østkyst der bliver at foretrække; dette er for saa vidt et mere underordnet Spørgsmaal, som det

altid senere vil kunne afgøres. Vi vente nu Meddelelse fra Ministeren inden 3dje Behandling om Resultatet af hans Underhandlinger med forskellige Dampskibsselskaber og eventuelt Forslag om Bevilling af den omtalte Subvention til Oprettelse af en saadan Linie. — Nr. 180—82 omhandlende Uendingsforslag, som alle ere tiltraadte. — Saa er der endelig kun et Punkt tilbage, nemlig Nr. 236 paa § 27. Det omhandler en Bevilling paa 20,000 Kr. til rentebærende Laan til Kommunerne for atter at udlænes videre til Fiskere og Fiskeriselskaber. En Bevilling i dette Djemed blev i sin Tid givet ved Behandlingen af Budgettet for 1887—88; da blev der optaget 300,000 Kr. dertil. Dette Beløb er i Aarenes Løb efterhaanden udtømt; men da det viser sig, at der stadig fremkommer Spørgsmaal og Andragender om Laan af denne Art, har Ministeren efter Samraad med Udvalget stillet Forslag om nu at optage et Beløb af 20,000 Kr. — Videre har jeg ikke at bemærke vedrørende Landbrugsministeriet.

M. Klausen: I Betænkningen, Nr. 43, findes der et Beløb af 1,000 Kr. som Tilskud til Afholdelse af landøkonomiske Foredrag i Landbosforeningerne. Disse Foreninger have i Forvejen 5,000 Kr., og det der altsaa foreslaas her, er en Forhøjelse af 1,000 Kr. Jeg har ikke det mindste imod at gaa med til denne Forhøjelse; jeg skal med Glæde stemme for den, idet jeg ikke kan andet end anse det for en særdeles nyttig Maade at anvende Statens Penge paa: at udbrede Oplysning og Kundskab ude blandt disse Foreninger. Men naar jeg her tillader mig at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, er det, fordi jeg gerne vil lægge det høje Ting paa Sinde, at naar vi her give yderligere Tilskud til den Samsundsklasse, hvorom der her er Tale, — og det maa jo dog henregnes til den mere velstillede Del af vort Samsund — maa vi ogsaa huske paa, naar andre Samsundsklasser, som ikke ere saa velstillede, bede om Penge i lignende Djemed, at stille os paa samme Maade over for dem. — I Betænkningens Nr. 44 tales der om Mosernes Afvandings- og Dyrkningsforhold. Det er jo et Spørgsmaal, som allerede var til Behandling i Fjor, men vi naaede desværre ikke til noget Resultat. Det var ikke af Mangel paa Interesse over for dette Forslag, at vi ikke naaede et Resultat, jeg kunde snarere sige, at det var af altfor overdættet stor Kærlighed til Forslaget. Der var flere forskellige Veje, ad hvilke man ønskede Sagen løst: Fra Regeringens Side ønskede man, at der skulde